

II. ПРАКТИЧНЕ ВИКОРИСТАННЯ ІДЕЙ ФІЗИЧНОЇ ЕКОНОМІЇ

Б. Я. Панасюк, д-р екон. наук,
заслужений економіст України, академік УААН,
професор кафедри макроекономіки і державного управління,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ВСЕСВІТУ І ЛЮДИНА

Research into possibilities of existence of an information system of the Universe, information flow for animate and inanimate nature and a place of the human race in this system is carried out. The role of the humanity as a peculiar animate receiver of the information from the Universe and transmission of this information for human needs are substantiated.

Естественные науки...
низвели природу до человека.

В. Вернадский

Уже не секрет, що людина має постійний зв'язок із Всесвітом І цей зв'язок визначає несвідомий вплив на людину і тварину, хоча цього ще не всі вчені визнають. Про це свідчить те, як стверджує наука, що основа роботи мозку є електромагнетизм, який підпорядкований законам одного із розділів квантової теорії поля. Враховуючи неоднозначне сприйняття подібного зв'язку, нам потрібно хоча б більш-менш вивчити і дати його загальну картину: людина—природа—Всесвіт. Інформаційна система Всесвіту (ІСВ) тільки тепер стає понятійним трактуванням як реальна субстанція, але ще далеко не вивчена, а тому має багато тлумачень.

Всесвіт є системою саморозвитку, а тому безперечною умовою його існування, як всякого живого ества, є постійний обмін у середовищі речовиною, енергією та різноманітною інформацією. У просторі інформаційна система Всесвіту структурована своїми постійними джерелами і приймачами інформації. Всесвіт, жива істота і речовина, як об'єкти, можуть виступати одночасно по-

стійними джерелами-генераторами і приймачами інформації. Відповідно до законів фізики постійне джерело генерує постійну інформацію, а її переносниками служать різноманітної сили енергетичні хвилі, якими наповнений простір Всесвіту. Енергія та інформація поступають до всього живого на планеті Земля у вигляді безперервного потоку і генерується: рослина перетворює енергію у речовинний стан; людина і тварина енергію також перетворюють на речовину, інформацію використовують для визначення власної поведінки у зовнішньому середовищі. Ідеї С. Подолинського про енергію, яка поступає на нашу планету, широко розвинуті в працях В. Вернадського, М. Руденка та інших українських учених.

До людини, як одержувача, від першоджерела, Творця, енергія та інформація надходять через рослини і хвильові коливання. Все це сприймається тією невеличкою частиною Всесвітнього простору, яка міститься в людині, тобто становить її матеріальне і духовне тіло, а з нього уже надходить до мозку, як апарату, здатного розпізнавати та розшифровувати одержану енергію та інформацію і її використовувати. Саме така послідовність дає розуміння того, що енергія і речовина, які ідуть на створення живого організму, починаючи з заплідненої статевої клітини людини чи тварини, поступає як від Землі, так і Космосу. Рослини і тварини, в тому числі і людина, перетворюють енергію, а також іншу інформацію Космосу на біологічну і фізичну субстанцію. У свою чергу людина і тварина, як генератори енергії та інформації, передають її до першоджерела, Творця, створюючи тим самим свою ауру у світовому просторі. Саме у цьому просторі, створеному конкретним суспільством, нацією, людською особою приречені вони жити. В результаті людська спільнота з однієї сторони живе за законами і ритмами Всесвіту, а з іншої, знаходиться під дією умов, які самостійно створювали, посилаючи свою енергію та інформацію до Творця, де все фіксується і зберігається. Подібну ситуацію щодо існування ІСВ можна продемонструвати на багатьох прикладах.

Насправді, всі планети і кожна зокрема впливають на народи, нації і конкретних людей, як свідчать проведені дослідження, таким чином: по-перше, на всіх однаково відповідно до об'єктивних законів Всесвіту, їхнього розташування, періодів року і довгострокових циклів; по-друге, додатково до об'єктивних законів відчувається потужний вплив планет Космосу відповідно до якості думок і дій, які направляли в минулому і направляють тепер до першоджерела-Творця різні народи, нації і конкретні особи, як

генератори власної енергії та інформації. Яке середовище кожен народ та окрема людина самостійно створили, в такому треба жити і нікого не звинувачувати.

Вивчаючи людину і зовнішнє середовище, яке її оточує, треба звернути виняткову увагу на ноосферу. Ноосфера — це невидимий духовний простір, у якому існує свій власний космічний зв'язок, у якому зв'язок, яким володіє людина, як жива істота в космічному просторі, знаходиться під його впливом. Відповідно до вчення В. Вернадського, ноосфера — це сфера розуму, який писав: «С человеком, несомненно, появилась новая огромная геологическая сила на поверхности нашей планеты» [1, с. 9]. Розвиваючи свою теорію, Вернадський пояснив, що не навколо планети Земля з'явилась геологічна сила, а все-таки в космічному просторі, оскільки ні наша планета, ні людина, ні весь рослинний і тваринний світ не можуть існувати відокремлено від Вищих сил Всесвіту.

Поглиблюючи свої дослідження, він дає визначення, таким чином: «Разум — природное, космическое явление. Он существует в виде земной оболочки [72, с. 424]. У цьому випадку бачимо, що вчений, визнаючи розум, свідомість космічним явищем, все-таки не бажав відірватися від навколоземної оболонки, щось мастилого вченого не пускало в Космос. І хоча це не кінцеве визначення, але можна погодитися з думкою багатьох, що людина — не простий новий вид у світі живого, а якісно нова форма існування матерії, закони якої не пізнані та продовжують називатися «білими плямами». В першу чергу, як встановлено, ці закони носять інформаційний характер і містять чисельні інформаційні зв'язки в усьому космічному просторі — Всесвіті. Отже, людина та інформаційна система Всесвіту нерозривно зв'язані. Тут слід чітко підкреслити, що інформаційне поле знаходиться не в навколишній оболонці планети Земля, а виключно в космічному, міжпланетному просторі, у Всесвіті.

Люди з давнини визнавали існування першоджерела, Творця. Ще в часи Гомерової релігії, коли шанувались олімпійські боги, близько 570—470 рр. до нашої ери, філософ Ксенофан уже говорив про єдиного бога: «Є один бог, найвищий серед богів і людей, не схожий на смертних ні зовні, ані розумом. Бог увесь бачить, увесь мислить, увесь чує. Він розумом і думкою легко змушує все рухатись» [3, с. 12]. Отож, першоджерело, Творець, Всесвітній Розум — це і є Бог, Син і Святий Дух. Людина, щоб вона тільки не робила, заради себе, своїх близьких і майбутніх поколінь, зобов'язана постійно пам'ятати, що є першоджерело,

Творець, Всесвітній Розум, часточка якого сидить у кожній людині у формі її нематеріального тіла.

Відповідно до вище наведеного вчені визнали, що на Землі, крім повітря, існує ще одна атмосфера — хрональна, яка забезпечує інформаційний зв'язок всього з усім, тобто подібна атмосфера існує як навколо людини, так і в ній, як і передбачав у ноосфері В. Вернадський. Багато вчених, досліджуючи категорію часу, стверджують «Время — это поток информации, пронизывающий всю бесконечную Вселенную с бесконечно большой скоростью, то есть мгновенно» [4, с. 153]. Перед Всесвітнім розумом людина відкрита постійно і така константа підтверджується духовною літературою, а у Святому письмі читаємо: «...перед очами Господа пути человека, и Он измеряет все стези его» [5, с. 5 (21)]. Подібні слова є не чим іншим як підтвердження нерозривного і постійного зв'язку живої і неживої природи зі Всесвітнім Розумом.

Між першоджерелом, Всесвітнім розумом, Творцем і всім живим та неживим існує постійний зв'язок через Інформаційну систему Всесвіту (ІСВ), яка являє собою космічний зв'язок, здійснюваний через інформаційне поле, яке знаходиться в міжпланетному середовищі. Досліджено теоретично і підтверджено практично з американського штучного супутника Землі «Енксplorер-7», що навколо нашої планети існує пояс гелію товщиною 1170–1650 км, а тому вважається: до висоти 90 км атмосфера нашої планети являє суміш азоту і кисню; далі розташований шар атомарного кисню, який переходить до шару гелію, пояс якого змінюється шаром водню; водень, у свою чергу, переходить у міжпланетне середовище. Саме в міжпланетному середовищі сформоване інформаційне поле, яке є загальним для всієї живої і неживої природи Всесвіту, в тому числі і людини на нашій планеті. В загальному космічному інформаційному полі існують поля планет, зокрема планети Земля, у тому числі локальні поля — людини, тварини, птахів, комах, рослин, кристалів.

Все живе одержує постійну інформацію, незалежно від своєї участі в цьому процесі. За визначенням лауреатів Нобелівської премії Джон С. Мазера і Джордж Ф. Смуґа, всі об'єкти на планеті Земля, які оточують нас, є частиною Космосу і подають широкий спектр випромінювання, створюючи мікрохвилі. Американський вчений К. Лоренц дослідив особливості цих мікрохвиль та їхніх сигналів: перше, їхня надзвичайна швидкість «Зти сигнальї прошли путь до первой планетї Солнечной системы и обратно за 11 минут» [6, с. 386]; друге, вони виконують функції пристосування живих організмів, їхніх клітин «Каждая клетка зктодермы

содержит інформацію, нужную для построения любого из этих органов» [7, с. 303]. Отже, інформація із Всесвіту є важливою підказкою, подача певних параметрів, живій природі на планеті Земля.

Звичайно, людина одержала чимало прикладів поведження в навколишньому середовищі від мурашок і медоносних бджіл, але вона їх одержувала і тоді, коли не бачила цих тварин та ще й не існувало сучасних методів зв'язку, не провадилися глибокі наукові дослідження. Тепер тільки емпірично є підстави стверджувати, що, мабуть, у ті далекі часи початку людської цивілізації діяв і продовжує діяти дистанційний зв'язок без проводів, який існує у Всесвіті між усім суцям через інформаційну систему Всесвіту (ІСВ). Під інформаційною системою Всесвіту слід розуміти інформацію, яку одержує вся жива і нежива природа, тваринний і рослинний світ планети Земля, подібне стосується й інших планет, як через явну практику самої природи, так і через невидимий ефір, у якому знаходиться все суще. Безпроводний зв'язок учені винайшли на початку першої половини ХХ ст., який хоча і грубо, але нагадує дивовижне спілкування через ефір у Всесвіті.

З технічної сторони загальний погляд на зв'язок у Всесвіті висловив астрофізик Йосип Шкловський: «...водород — самый распространенный элемент во Вселенной... Логически неизбежен вывод, что язык самой природы должен быть понятен и универсален для всех разумных существ Вселенной, как бы они ни отличались друг от друга. Законы природы объективны и поэтому одинаковы для всех разумных веществ» [8, с. 201].

Прийнявши подібні тлумачення, можна зайвий раз підтвердити і з впевненістю дотримуватися думки, що всі винаходи, якими пишається людство та окремі особистості, — це приклади з природи та Всесвіту, вони існують споконвічно і їх людина тільки одержує та пізнає. Людині через ІСВ передається все, що у неї є через живу і неживу природу, яка її оточує, або в якій вона знаходиться. Хімічні формули чи ідеї подаються через ІСВ, з прикладів життєвої діяльності через приклади з природи, рослинний і тваринний світ, навколишнє середовище, з космічного простору. Навколо людини діє та існує все, що їй потрібно, треба лише пізнати і розумно використати, щоб не нашкодити цьому ж навколишньому середовищу, яке постачає людині і тварині все необхідне.

Щоб переконатися в потужності енергетичної сили інформації, яку людина постійно посилає до першоджерела словами, думками і діями, кожен може згадати, як на нього іноді впливає по-

чуте слово, що стосується його особисто. Кожна людина у своїй практиці відчуває величезну силу думки, висловлені словом, яке може людину вбити чи врятувати. Думка людини сама потужна енергія у Всесвіті, яка одночасно може бути творчою і руйнівною силою. Як людина думає, так і думка повертається для самої людини, суспільства, цивілізації. Як вдалося вченим і філософам дослідити сукупність усіх космічних енергій, тобто всіх сил Космосу, куди входить також думка і слово кожної людини, володіє полем притягання, впливу, має сферу дії і мислення, і свідомості?

Існування інформаційної системи Всесвіту і миттєва передача інформації живій і неживій природі на планеті Земля є причиною того, що до цього часу ніхто не спроможний пояснити феномен, коли медоносні бджоли не вчаться, як люди довго і виснажливо, коли зразу після народження розпочинають виконувати найскладніші роботи. Хоча людина називає таке явище інстинктом, але це дія інформаційного поля, з якого надходить миттєва інформація як, що і коли робити, при цьому дотримується дивовижна послідовність, а отже медоносна бджола виконує роль, мовби живого робота. У медоносних бджіл немає ні знань, ні подібної до людини пам'яті, але вони налаштовані з давнини на певну хвилю інформаційного поля, що допомагає їм усе якісно і неперевершено виконувати, подібно до того, як це здійснила б сама природа, часточкою якої вони і є.

Ще цікавішим явищем можна назвати мурашину цивілізацію, яка налічує тисячі видів мурашок, кожна із яких є неперевершеним в організації своєї життєдіяльності і виживанні в найскладніших ситуаціях. Мурашки, коли в цьому є потреба, можуть приступати до будівельних робіт дуже рано, майже зразу після виходу з кокона, не встигнувши як слід дозріти. Навіть коли отруйним газом знищили всіх дорослих мурашок і чудом глибоко в мурашнику залишилися тільки куколки, то уже через два дні він оживає, молодесенькі мурашки зразу ж приступили до ремонту виходів і входів. Хто їх навчав будівельним роботам, коли всі дорослі загинули? Невже можна довести, що це інстинкт?

Про існування зв'язку у просторі свідчить наявність у мурашок антен-вусиків, а також зорових пристроїв, якими вони вправно користуються, як передача і прийняття сигналів-інформації, у своїй життєдіяльності. Скажімо, встановлено, що самці окремих видів мурашок здатні розшукати самок за декілька кілометрів, мурашки безпомилково знаходять воду, харчі в процесі руху великих мас мурашок, кожна особина постійно доторкається своєю антеною до антен інших особин, дотримуючись порядку руху,

вусиками мурашки спілкуються в сім'ї, між сім'ями, між різними видами. Якесь сила збирає тисячі мурашок, що рухаються на території чи в мурашнику, але на першому місці стоїть інформація — розмова за допомогою вправної роботи антен. Відомо, що мурашки орієнтуються і пізнають оточення за допомогою запахів, але коли відрізати у них вусики, то вони стають безпорадними, вона відключається від сім'ї, всіх робіт, ні на що не звертає увагу.

А чи не так поводиться людина, чи існують якісь відмінності в неї від найбільш організованих популяцій тваринного світу мурашок, чи є щось спільне? Щоб зрозуміти поставлені завдання, треба відповісти щонайменше на два запитання: яка сутність людини? та її роль на планеті Земля? — знаючи, що природа створює все раціонально і помилок не допускає, в чому уже переконалося людство. Якщо на перше запитання існує більш-менш зрозуміла відповідь, то на друге вона зовсім відсутня.

Відповідаючи на перше запитання, філософія і наука дає відповідь, що людина має матеріальне і нематеріальне тіло. Її матеріальне тіло, як і інших представників тваринного світу, є носієм духовного тіла. У свою чергу, духовне тіло людини та її свідомість складають єдине ціле, а отже, загальне духовне тіло об'єктивно впливає на свідомість, яка, у свою чергу, має визначальний вплив на духовне тіло. В цілому свідомість, впливаючи на духовне тіло, може визначати параметри життєдіяльності фізичного тіла. Людина якраз і натворила чимало лиха для себе, використовуючи свавільно свою свідомість, матеріалізуючи її у розумову діяльність.

Отже, для поліпшення становища, скажімо, з поліпшенням зовнішнього середовища треба: по-перше, спонукати людину будувати свою життєдіяльність таким чином, щоб не дозволяти своєму ненаситному матеріальному тілу розширювати і розширювати свої вимоги до природи; по-друге, щоб цього досягти, необхідно спонукати свідомість відповідним чином вплинути на нематеріальне тіло, яке має безпосередній зв'язок з матеріальним тілом і об'єктивно впливає на нього; по-третє, виходячи з перших двох умов, у розв'язанні цієї важливої проблеми людства на першому місці стоїть свідомість, яка має зазнати кардинальних змін. У чому суть таких незвичних змін самої свідомості для теперішньої людини?

Перш за все, треба відповісти, або хоча б дати попереднє визначення, яка роль людини на планеті Земля? Проведені природничо-гуманітарні дослідження та одержані аналітично-філософ-

ські висновки дають мені чимало підстав вважати, що людина виконує роль своєрідного живого трансформатора, тобто живого приймача інформації із Всесвіту для її передачі живій і неживій природі на планеті Земля [9, с. 138].

Відповідно до законів природи, людина зобов'язана була б вміло розпорядитися одержуваною інформацією, щоб не нашкодити собі та природі. Це, на мою думку, одна із основних, а можливо, основна роль людини на планеті Земля. Вищі сили подбали, щоб механізм передачі інформації на Землю був чистим, справним і не відхилявся від свого завдання. З цією метою людству передано десять заповідей, яких має дотримуватися кожна людська особина [10, 5М. 5(7—21)].

Проте не все так просто, людина не дотримується Заповідей, а коли удосконалюється, то не на користь собі ж. Великі уми дійшли висновку, що «убеждение в назначении человека постоянно совершенствоваться» [11, с. 169]. В нашій же практиці існує думка, людина має удосконалювати не себе, а природу та взяти від неї все чого тільки забажає. В результаті чим більше Людина «удосконалює» природу, тим ближче вона до власної загибелі через бездумне знищення природи. Звичайно, ще невідомо, чи існує той бажаний процес «удосконалення» людини: фізично вона не змінюється через власне бажання; духовно ж її стан, як свідчить практика, погіршується завдяки зростанню її агресивності, вишуканості засобів знищення людини людиною, існує багато інших відхилень, що наносить шкоду природі та самій людині.

Входження людини в інформаційну систему простежується в навчальному процесі, так як навчання людей — це також настрої їхнього мозку на певну хвилю тієї інформації, яка існує в інформаційному полі Всесвіту, надіслана людьми минулих поколінь. Відомо, що Менделєєву приснилась його таблиця хімічних елементів і така інформація надходила й іншим людям, але тільки він один зрозумів і записав. Вся ця система хімічних елементів була нагромаджена в думках попередніх поколінь, передана в інформаційну систему Всесвіту, яка і повернулася в цілісному виді людині. Батько атомної бомби Опенгеймер (1904—1967 рр.), довідавшись про вибух бомби над Хіросімою, зрадив, але коли прочитали його архіви, де автор все описав, то виявилось, що цей диявольський винахід був йому продиктований детально до дрібниць «зверху» якимись надприродними творіннями.

В океані інформаційних звуків кожен сприймає свою хвилю, йому призначене повідомлення, яке тільки даному біологічному приймачеві направляється. Кожній особистості подається інша,

тобто своя інформація, як це можна побачити на багатьох прикладах, зокрема Моцарта і Гете. Буває й інше, що бачимо на прикладі діяльності Мікеланджело, Леонардо да Вінчі, Рафаеля. Цим великим митцям все було легко: Мікеланджело займався скульптурами, але коли побачив, що Леонардо мистецьки малює картини, то він, не тримаючи до цього часу в руках кисті, розпочав малювати картину, щоб змагатися зі своїм удаваним конкурентом у живописі: [12, с. 173]. в розмові з Леонардо Рафаель промовив такі слова: «Я заметил, что когда пишешь, думать не надо: лучше выходит» [13, с. 177]; Л. Бетховен у 30-тилітньому віці втратив слух, але при відсутності слуху він знайшов у собі сили і писав дивовижну музику. Що за феномен? Інформація!

Посилаючись на подібні приклади, мислителі і митці все частіше стають перед питанням: чи можна досягти єдності і досконалої гармонії почуттів та розуму, любові і пізнання, які шукає людина, адже навіть геній, як виявляється, без допомоги вищих сил не обходиться. Іскра генія завжди жила в конкретній особистості з самого дня її народження, а тому вона є вродженим явищем, а не результатом виховання, бо ніхто не може навчитися геніальності. Про це яскраво висловився Ф. Шіллер: «Мои идеи, почерпнутые более из однообразного общения с самим собою, чем из богатого житейского опыта или из чтения» [14, с. 251]. Подібне існує і в тваринному світі.

У кожному мурашнику ці дивовижні комахи вирощують грибниці, який є важливим кормом для сім'ї. Коли настає пора шлюбних польотів, у молодих самок виростають крила і вони мають назавжди покинути батьківський дім, то кожна майбутня молода самка запасається кусочком грибниці і зберігає її у мішечку, який знаходиться в щічці. Повернувшись із польоту, запліднена самка влаштовує нове місце з грибницею для майбутньої мурашиної колонії.

Вищі сили мають зв'язок з людиною і навпаки, але тільки з її духовним тілом, як частиною космосу: між ними передається інформація, відчувається вплив космосу на людину, тут концентрується вся єдність позитивного і негативного. На матеріальну частину тіла Космос прямо не впливає, а тільки опосередковано через духовне тіло, як частину Всесвіту. Матеріальне тіло людини являє собою органічну речовину, яка створена і розвивається за допомогою харчових продуктів, які одержали енергію та речовину з Космосу, ними постійно підтримується життєве існування та розвитку тварини і людини.

Саме Вищий Розум, як першоджерело спрямовує енергію та інформацію через інформаційну систему Всесвіту в речовини та рослини, здійснюючи таким чином глобальний взаємозв'язок Космічного простору. Використовуючи корми, бджоли здатні за допомогою їхніх якісних складів і співвідношень вирощувати і регулювати потребу в особинах своєї сім'ї. Тільки за допомогою згодовування певного корму личинкам вони вирощують матку, як основу існування сім'ї, трутів, робочих бджіл, регулюють розширення сім'ї чи її скорочення. У мурашок тайна появи особливих, тобто запасних, самок, які схожі на робочих особин, але при потребі стають повноцінними матками, пояснюється особливостями кормів, якими ці особини вигодовувалися від народження. Здавалося б простий, але дивовижний приклад регулювання життєдіяльності tvarинного світу Вищим Розумом через інформаційну систему Всесвіту.

Матеріальне тіло людини прямо важко вилікувати, а тільки через духовність, впливаючи одночасно на духовне і матеріальне тіло. Духовне тіло самій людині прямо не піддається повному контролю, воно зв'язане з космічним нематеріальним тілом і підпорядковується об'єктивним законам Всесвіту. Все більше і більше стає зрозумілим, що духовне тіло незмінне, а матеріальне тіло приречене до зміни, воно прах, але воно також повертається в те матеріальне середовище, звідки перейшло до людини через продукти споживання, але засмічене рабською покорою, які передавались у думках і діях до першоджерела. Отже, все повертається до свого першоджерела, що і становить сутність буття всього живого, а в даному випадку — буття українців.

До останнього часу науці ще не відомо як передається інформація із першоджерела про минуле предків і як вона впливає на людську цивілізацію, окремі нації і конкретних людей у їхньому фізичному житті, а тому навожу деякі власні пояснення щодо механізму інформаційної системи Всесвіту.

Перше, в цій інформаційній системі зв'язок між Всесвітом і кожним живим організмом передається настільки швидко, що важко уявити, а порівняти можна з мисленням людини, але в масштабах Всесвіту. Це і є Світовий Розум, Всесвітня Думка, але як фактично вона діє — ми можемо тільки припускати. На нашу думку, стосовно конкретних націй, окремих людей Всесвітня думка формується також за допомогою думок і дій багатьох минулих поколінь, маючи адресний вплив.

Друге, в мініатюрній частині духовного поля людини вміщується і накопичується вся інформація про неї, або ключ зв'язку

людини з інформаційною системою першоджерела, де інформація зберігається, залишаючись назавжди після смерті людини. Ця інформація пов'язана з накопиченою інформацією минулих поколінь дерева життя даної людини, яка цілеспрямовано впливає на формування життєвої долі наступних поколінь. Саме накопичена адресна інформація минулого і є ангелом хранителем для кожної людини, але в одних він сильний, в інших не дуже, що кожна кмітлива людина відчуває.

Третє, через своє духовне тіло, тобто частку духовного поля Всесвіту, людина постійно зв'язана з минулим своїх пращурів, одержує відомості про своїх живих рідних і близьких, які знаходяться поблизу чи далеко, відчувають різноманітні зв'язки із Всесвітом. Якраз на цьому ґрунтується застереження проти посилення кому-небудь злих побажань, як це має місце в українців, то вони, здебільшого, лайки, нікуди не спрямовуються, а знаходяться в інформаційному полі Першоджерела Всесвіту конкретного дерева життя, а це означає, що злість і лайки знаходяться тільки серед живих родичів, а головне, найближчих, впливаючи на них і наступні покоління.

Четверте, інформація із глибин Всесвіту не тільки постійна, але й всебічна: видова, тобто показує об'єкт, у тому числі саму людину; розумова, якою вона впливає на всі процеси людини своїми невидимими імпульсами, як би далеко вони не виникали. Ось тому сні пояснюються через інформаційну систему Всесвіту, тому що бачення під час сну одних і тих же певних предметів, речей, явищ призводить до настання якихось подій, які стосуються саме даної людини, а не іншої.

Отже, якщо людина буде творити добро, дотримуватися любові і доброти до оточуючих, то це накопичується найперше в тій частині духовного поля Всесвіту, яка знаходиться у ній самій. Цим самим людина створює сприятливе середовище не тільки для себе, але і для наступних поколінь свого роду. Саме духовне поле Всесвіту, яке ми християни називаємо Святим Духом, є тією константою, яка становить Вищі сили, до яких людина звертається у скрутну хвилину. Однак, допомога буде тоді, коли минулі покоління цього дерева життя накопичили позитивної енергії, то вона одержить допомогу, а коли ні, то нічого їй не допоможе.

Як уже вище було сказано, визначальним для людини є першоджерело Всесвіту, де зосереджена вся інформація та енергія і між ними встановлено постійний зв'язок через Інформаційне поле, визначаючи її якість життя. На першому місці знаходяться власні дії: здійснила людина добро — відбивається, немов у

комп'ютері, у Всесвітній пам'яті позитивна інформація для даної людини і її родинного дерева життя, а також етнічної групи людей; здійснила погану справу — занотовується там же для тієї ж цілі і тим же адресатом. Друге місце належить природі щодо впливу на людину, яка визначає, що її очікує на планеті Земля, яка, у свою чергу, з шаленим розвитком цивілізації, змінюється і головне не в кращу, а в гіршу сторону. На третьому місці для людини знаходиться фактор фізичного космічного впливу на все живе на землі, відповідно до об'єктивних законів природи. В даному випадку людина зобов'язана вивчити ці впливи, їх враховувати і створювати певний можливий захист.

Всі ці три фактори змінюють все живе на планеті Земля, що підтверджується багатьма прикладами, зокрема зникненням багатьох видів тварин і рослин та появою небачених нових. Людина змінюється, можливо вона також зникне, якщо не як вид, то набуде значних якісних змін і перетворюватиметься на мутанта. Ці зміни ніколи не будуть йти в сторону поліпшення, а тому очікувати якісних змін немає підстав. Якраз у цьому контексті слід пам'ятати, що перших два фактори, які негативно впливають на людину, залежать виключно від неї самої. В той же час космічні фактори від неї не залежать, людина може тільки захиститися від них у певних межах, вивчаючи їх і знаходячи відповідні методи.

У даному випадку, спираючись на сучасну практику дикого капіталізму, хочеться наголосити, що людина більше будь-якої тварини володіє інстинктом колективізму, про це говорив Арістотель: «человек есть существо общественное в большей степени, нежели пчелы и всякого рода стадные животные» [15, с. 379]. На основі результатів цієї праці вчений дійшов висновку, що людина може повноцінно розвиватися, бути соціально-економічно захищеною тільки в колективі, одноосібно вона виснажується і гине. Подібне твердження відповідає ідеї Арістотеля, який говорив «кто не способен вступать в общение... становится либо животным, либо Божеством» [15, с. 379]. Якщо застосувати подібні думки до української сфери економіки, то українець не хоче бути твариною і не може бути Богом, а тому кооперування і інтеграція — приємний шлях для всіх.

Підводячи підсумки дослідження, в цілому можна сказати, що з часом кожне покоління залишає після себе: матеріальне тіло людини; накопичення не тільки позитивного, але і негативного в природі своєю діяльністю на планеті Земля; духовне тіло, яке сформувало для себе як позитивну, так і негативну інформацію про свої дії, які залишаються у першоджерелі Всесвіту для на-

ступних поколінь і будуть формувати їхню ауру. Виходячи із вищезазначеного, від людини потребується мобілізація зусиль, посилення свідомості, визначення форм і способів збереження себе як виду, своєї духовності і фізичної сутності, попередивши власну деградацію і перетворення на мутанта.

Якщо йдеться про те, з чого ж треба починати, то можна запозичити роздуми у філософів і вчених, які ставили на перше місце духовну енергію, як головну продуктивну силу, віддаючи природі лише створення потенційної енергії для цього. Вчений і філософ Вернадський писав: «Духовная знергия человека так велика, что не было в истории случая, чтобы она не могла выработать полезную знергию из-за недостатка природного материала [716, с. 99]. В основі цієї енергії — віра, сповнена радістю, ентузіазмом, глибоким переконанням і силою. Все здійснюється через віру, бо вона більше ніж релігія, вона — переконання і сила для боротьби та харч для розуму, досягнення задуманого і випрошеного у Вищих сил так, як все дається через віру. Щоб розпочати хоча б перші кроки в цьому напрямку, людство зобов'язано зрозуміти, що для цього всій людській цивілізації потрібен спокій, відсутність війн і троянських бійок, але щоб всі працювали на суспільство так, як це ми бачимо на прикладі медоносних бджіл і мурашок.

Література

1. *Вернадский В. И.* Биосфера: Мисли и наброски. — М.: Ноосфера, 2001. — С. 9.
2. *Аксенов Г. П.* Вернадский. — М.: Товарищество «Соратник», 1994. — С. 424.
3. *Парандовський Ян.* Міфологія. — К.: ЦК ЛКСМУ «Молодь», 1977. — С. 12.
4. *Тихоплав В. Ю., Тихоплав Т. С.* На порозі Тонкого мира. Начало начал. — СПб.: ИД «ВЕСЬ», 2003. — С. 153.
5. Притч. 5(21).
6. Наука и человечество-1963. — М.: Знание, 1964. — Т. II. — С. 386.
7. Там само. — С. 303.
8. *Шкловский И.* Вселенная, жизнь, разум; Пернатьев Ю. Великие загадки истории. — Х.: Книжный клуб, 2006. — С. 201.
9. *Панасюк Б. Я.* Людина, природа і Всесвіт. (Розгадка таємниць). — К., 2008. — С. 138.
10. 5М.5(7—21)
11. *Толстой Л. Н.* Детство, отрочество, юность. — М.: Худ. лит., 1986. — С. 169.

12. Мережковский Д. С. Собр. соч., В четырех томах. — М.: Правда, 1990. — Т. 2. — С. 173.
13. Там само. — С. 177.
14. Аристотель. Собр. соч.: В четырех томах. — М.: Мысль, 1983. — Т. 4. — С. 379.
15. Аксенов Г. П. Вернадский. — Товарищество «Соратник», 1994. — С. 199.

В. П. Письмак, канд. экон. наук,
советник департамента
Исполкома СНГ

КВАНТОВО-ИНФОРМАЦИОННАЯ ТЕОРИЯ (КИТ) ЭНЕРГО-ИНФОРМАЦИОННОГО ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ ЧЕЛОВЕКА С ОКРУЖАЮЩЕЙ СРЕДОЙ В СВЕТЕ

Explanation of processes of interaction between humanity and nature is based on the quantum-information method as fundamentals of the quantum-information theory (QIT) of interaction between fractals of society and those of environment. Ideas suggested by S.Podolynskiy, V. Vernadskiy, M. Rudenko are the basics of developing the given method.

Мегасферу общественного сознания можно условно разделить на пять субсфер: чувственно-эмоциональных ощущений, научных знаний, теологических учений, юридико-правовых и морально-этических норм, экономической информации. Субсфера экономических знаний на сегодняшний день не приобрела статуса науки, как и теология. В. И. Вернадский в своем учении о ноосфере говорил, что наука должна иметь математику, логику и экспериментальную базу, обеспечивающую повторение результата. С повторением результата и у религии, и у экономической науки не все в порядке, так как повторить устойчивый результат им не удастся. В экономике это подтверждается наблюдаемыми кризисами, с завидным постоянством охватывающими всю систему мирового хозяйствования.

Объяснение этому лежит в субъективизме экономической науки, которая до сих пор не может ответить на вопрос, — что же является первоосновой, творящей блага, которые она предлагает мерить с помощью денег. Деньги сами по себе тоже субъективны, являются символами, информационными кодами (от ракушки